

Pijnlijk congres

Hulde aan de Nederlandse Vereniging van Tandartsen. Op 7 november organiseert zij een van de opvallendste congressen van het jaar, in de Utrechtse Jaarbeurs. Het thema is: 'Tegenslagen en mislukkingen in de tandheelkunde'. Volgens het Nederlands Tandartsenblad is het nu eens niet de bedoeling dat vakgenoten elkaar met succesverhalen om de oren slaan: "Het gaat zowel om het onderkennen van mogelijke tegenslagen bij routinehandelingen als om het voorkomen van teleurstellingen bij het hanteren van nieuwe inzichten, technieken en materialen."

Het programma blinkt inderdaad uit in nauwelijks verhulde openhartigheid. Dr G. Vanherle, hoogleraar conserverende tandheelkunde in Leuven, spreekt over de "vaak moeizame" wijze waarop tandartsen nieuwe inzichten, technieken en materialen verwerven en hun behandelstrategieën inrichten op vragen van de patiënt. Mislukkingen kunnen slechts "ten dele worden vermeden". Tandheelkunde-docent drs M. Simon houdt een betoog over de endodontische behandeling, "een complexe verrichting waarvan diverse onderdelen tot mislukking kunnen

leiden". Simon gaat ook "voorbeelden van missers" tonen.

Tandarts-paradontoloog drs J.P. van der Hoeve legt uit hoe het komt dat bij de behandeling van parodontale problemen "vaker mislukkingen voorkomen dan bij andere tandheelkundige therapieën". Tandarts drs H.B. Derksen spreekt over de "valkuilen" bij de behandeling van kaakgewrichtsklachten. Dr W. Kalk, hoogleraar restauratieve tandheelkunde in Nijmegen, sluit het congres af met een voordracht over tegenslagen en mislukkingen in de prothetische tandheelkunde.

Voorafgaand aan de openhartige lezingen spreekt dr J.H.A. Bolhuis, tandarts te Utrecht maar vooral bekend als *chef de mission* van het Nederlands Olympisch team. Hij opent het congres met een verhaal "over het wel en wee van de Nederlandse Olympische ploeg" en "onthult wat tot nog toe achter de schermen bleef". Via een film belooft hij een parallel met de tandheelkunde te trekken. De vraag is welke lezing op 7 november het pijnlijkst zal zijn. (MT)

Foto: Peter Wolters AVC-VU

Uilenexperiment mislukt

Het is de kerkuilen die in de nok van de boerenschuur van de gebroeders Jacobi nestelden (zie wcs van september/oktober) niet gelukt hun drieling groot te brengen.

Erger nog: onderzoeker Johan de Jong uit Ureterp heeft het mannetje met verwondingen, veroorzaakt door een auto, moeten afleveren in vogelasiel 'De Fûgelhelling' in zijn woonplaats. Het vrouwtje, dat net als haar partner met een zendertje was uitgerust, is verdwenen. Omdat zij zich regelmatig ophield in de buurt van de Wâldwei, de grote weg tussen Drachten en Leeuwarden, vreest De Jong dat ook zij het slachtoffer is geworden van het verkeer. De Jong heeft daarop noodgedwongen de drie jonge uilen naar 'De Fûgelhelling' moeten brengen.

Het droeve lot van de kerkuilen heeft volgens de uilenonderzoeker niets te maken met stress veroorzaakt door het onderzoek: "Het omdoen en het dragen van een zender is niet goed voor een individuele vogel, dat klopt. Maar het slechte muizenjaar heeft ze de das omgedaan. Op een paar geïsoleerde populaties na, deden de muizen het niet best. Daarom waren de kerkuilen genoodzaakt naar plekken te gaan waar ze nog relatief makkelijk muizen konden vangen. En dat was de Wâldwei. We hebben ze daar heel regelmatig gepeild." Het onderzoek van De Jong moest informatie opleveren over de verhouding tussen kerkuil en auto. De Jong: "Een moeizame verhouding, dat is weer bewezen. Het onderzoek duurde korter dan we wilden, maar we zijn genoeg te

Redactie: Mark Traa
Bijdrage: Eric Le Gras

weten gekomen. We zijn nu met Rijks-waterstaat in gesprek over maatregelen, die kerkuilen in de buurt van snelwegen betere bescherming moeten bieden. Er zijn inmiddels twee experimenten gaande. Maar het is beter de uilen bij de wegen weg te houden. Daarom ben ik blij met de subsidie die boeren in Friesland kunnen krijgen, wanneer ze perceelsranden en overhoekjes op hun land braak laten liggen. Dergelijke stukken land zijn heel geschikt voor muizen, en als er genoeg van die plekken zijn, dan hoeven de kerkuilen niet langs de grote wegen te jagen." (ELG)